

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

SIXTEENTH DAY.

Friday, 11th March 1955.

The House met in the Assembly Hall, Old Public Offices, Bangalore, at Thirty Minutes past Eight of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI H. S. RUDRAPPA, B.Sc., LL.B.) in the Chair.

BUDGET FOR 1955-56

General Discussion (continued).

MR. SPEAKER.—We shall limit the time and strictly adhere to the time-limit.

SRI R. ANANTARAMAN (Chamarajapet).—Some members were given chance to speak on the Rajpramukh's Address. They may be given some more time to speak.

MR. SPEAKER.—I will strictly adhere to the time-limit because there are many Hon'ble Members who wish to speak, and we must give them opportunity to do so.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಈ ಸಾರಿ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಪೈಕಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು 6,55,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಮ್‌ನ 66ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "The Special grant of Rs. 40 lakhs sanctioned on the recommendations of the Finance Commission is also included in the Revised Budget. The Budget also includes grants for upliftment of Scheduled Castes and Tribes" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟ್ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ 6 ಲಕ್ಷ, ಒಟ್ಟು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ Schemes relating to Bellary ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಮೇಲೆ, ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ 347ನೆಯ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ higher grade

teachers 16, lower grade teachers 4 ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೂ ಈ ಸಾರಿ ಈ Head ನಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪೈಕಿ (2)ನೆಯ Volume ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ, 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಚಾಲ್ತ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋದ ವರಾಪ್ಪ Vote ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟೆವು. ಉಳಿದ 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟೆವು. Revised estimate ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲಿಗೆ 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿರುವುದರ ಪೈಕಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ 1,69,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗಿವೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ, ಸುಮಾರು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಗೆ lapse ಆಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗಲಿ ಎಂದು ಇಚ್ಛಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಯಂತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದರಿಂದ ಅದು ಖರ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚಾಗದಿರುವುದನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗದಂತೆಯಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಮೆಲಿಯೋರೇಷನ್ ಫಂಡನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಗ್ಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಫಂಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 1954-55ರ Revised Estimate ನಲ್ಲಿನ ಸಹ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿಂಗಳಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಫಂಡನ್ನಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಸಾರಿಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈಗಲೂ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿಲ್ಲ, ಈ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂಚನೆಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೇ ಸಮುದ್ದೇಶ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ).

ವಿಚ್ಛುಕೊಂಡು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದು ಬರ್ಚಾರ್ಗದ lapse ಆಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಭೆಯ vote ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಏರ್ಪಡ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ 1953-54ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದ 24 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ 15,77,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ Depressed Class Housing Scheme ಗಾಗಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಫಂಡು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, that the remaining amount has lapsed ಎಂದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಕೈಗೆ ಬರುವುದು ಕೇವಲ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ—ಅದೂ ಬರ್ಚಾರಿಯೂ ಸೇರಿ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸನವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಇದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು ಸಕಾಲವಲ್ಲ. ಈ ತಿಂಗಳೊಳಗೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಭೆಯ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಸಭೆ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಅಧಿವೇಶನ ನೆತೆಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಈ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಗೇ ಈ ಸೆಮಿನಾರಿಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈ ಅಧಿವೇಶನವಾದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳನ್ನೋ ಅಥವಾ ಆಮೇಲೆಯೋ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾನಿನವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಾಸಲುಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಸಲುಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಬರ್ಚಾ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈಗತಾನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿವು ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾನ್ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮೊಬಲಗು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಹಾಯದಿಂದ ಏನಿದ್ದರೂ ನವ್ಯುಲ್ಲ ಅನುಕೂಲವ್ವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಯಾರ Voice ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತೋ, ಅಂಥವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೇ ಹೊರತು, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ, ಬಡಜನರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಆಗಿಲ್ಲ.

ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಬರ್ಚಾ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವಾಗ, ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ 4-5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಚಾ ಮಾಡಬೇಕೋದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಇದನ್ನು ಬಂಡಿತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಿಟ್ಟು ನುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಭವನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಈಗ ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೂ, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮಿನವರಿಗೂ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಡಿಸ್‌ಕ್ವಾರಿಟಿ ಯುಂಟಾಗಿ ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಿಗೇ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅನಾನುಕೂಲಸ್ಥರ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ತಾವೇ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಇರುವುದು casteless and classless ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಮ್ಮದು ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್. Casteless and classless ಸೊಸೈಟಿ ಅಂದರೂ ಒಂದೇ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಅಂದರೂ ಒಂದೇ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಇಂಥ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಈ ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆಗಳು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕೋಮುವಾರು ಹಾವಳಿ ಇರಬಾರದು. ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೇ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಈಗ ತಾವು ಜಾತಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಇವರು ಇಂಥ ಜಾತಿ, ಅವರು ಅಂಥ ಜಾತಿ ಎಂಬ ಭೇದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅಂತದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ, ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಈ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪಂಚಾಂಗ ಹೋದರೆ ನಕ್ಷತ್ರವೂ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಇಂಟರ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಮ್ಯಾರೇಜಿನ ಆಗುತ್ತದೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನೇ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಇಂಟರ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಮ್ಯಾರೇಜಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದು ತೀರ ಅಗತ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಈಗ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಈ ಸರ್ವರ್ಸ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಲು ಅವಕಾಶ

ವಾಗಿ ಆ ಮೂಲಕ ಈಗ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಮ್ಯುನಲ್ ಚಿಂಡೇಸಿ ಕ್ರಮಣಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ ಆಫ್ ಲೈಫಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ನಮ್ಮ ದೇವಾಕೃತಿಯೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದುಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಇದೊಂದು ಕಮ್ಯುನಲ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ತಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ “Blood is thicker than water” ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಹೇಗೋ ಆಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೇ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅದು ಗೋಚರ ಸಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಈ ಜಾತಿ ಮಾತೃತ್ವಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Budget. The Leader of the Opposition has bitterly criticised. . . .

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I protest against the use of the word ‘bitterly’. I never criticised bitterly. I always criticise very sweetly. No bitterness.

Sri R. ANANTARAMAN.— . . and also other members have criticised that the Budget is a deficit one. The Leader of the Opposition has also stated that the deficit is a gradual one; in 1951-52 it was about one crore and it has gone up now to Rs. 4 crores, and 9 lakhs. I may tell him that the opinion of the economic experts and also of the finance experts is that, in the stage of planning, there would be usually the deficit budget and it is also welcome.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Who is that expert ?

Sri R. ANANTARAMAN.—Because, the State will be having a number of developmental activities. That is why we need not be afraid that we are having deficit budgets. In other States also they are having deficit budgets and even in the Centre. So let us not be afraid that we are having a deficit budget and the State is having a gloomy future. Let us not be afraid of that because the State has taken up many developmental activities. So it is my

duty to bring to his notice how far our State, ever since the Congress Ministry came into office, has improved in all walks of life. For example, in Education, in 1948-49 the previous Government was spending about Rs. 2 crores, 78 lakhs. In the year 55-56 it is now spending about Rs. 4.5 crores.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—Propose to spend.

Sri R. ANANTARAMAN.—Now it has almost doubled up. This year, we find in the Chief Minister's Speech, that we are opening 233 primary schools, 150 basic schools, 16 new type middle schools, 31 pucca middle schools and 4 high schools. The number of school-going children will be almost doubled up and the expenditure also doubled up and the number of schools also almost doubled up. Also we find that the Government is going to appoint about 200 additional teachers and the total amount to be spent for these appointments and also for the running of these institutions will be about Rs. 15.62 lakhs. We are all aware that the educational reforms were introduced this year on the 30th of January and our State is the first State which has introduced the educational reforms. Hon'ble Leader of the Opposition was also a member of the Reforms Committee. He has also applauded that the educational reforms is praiseworthy and in this respect our State is giving a lead to the other States.

As regards medical facilities, in 1948 there were 451 hospitals. In 1955 we are having 509.

Sri J. MOHAMED IMAM.—What about the budget ?

Sri R. ANANTARAMAN.—Apart from these hospitals, there are 254 Ayurvedic dispensaries run by the District Boards. As regards hospitals, this year we find from the Chief Minister's speech and also from the Budget that 45 new hospitals will be started ; one combined dispensary and one maternity hospital were opened this year ; in all 18 local fund dispensaries.

As regards health centres, in 51-52 there were 128 health centres. In 1955 we are having 186. The money spent on Public Health in the year 1947-48 when the Congress Ministry came into

(SRI R. ANANTARAMAN.)

power, was about Rs. 9,12,000. In 55-56 Rs. 41,01,000 will be spent. As regards hospitals, they are spending about Rs. 1,19,56,000 this year. I did not get the figures for 47-48. It was less than even half. So we find from these details that the Government are spending more on education and hospitals.

As regards Co-operation, in 1947-48 there were about 252 co-operative societies. In the year 1955-56 it is almost double—575 and there are about 6.56 lakhs of members and the paid up capital amounts to Rs. 1.86 crores, and the working capital 9.28 crores. No doubt, criticisms are offered that these institutions are not running well, but the Government have assured that they would see that these institutions run well and they are now going to appoint audit staff so that they would go and audit the accounts and see that there will not be many cases of misappropriation in the future. Also one noteworthy feature is, under this heading, short term credit is given to the agriculturist as arranged for by the Reserve Bank. In every session, the Hon'ble Members used to express that the loan was given only to the people in the cities and also rich people but not given to the poor agriculturists. But due to the efforts of the Central Government and also our State Government, the Reserve Bank is now coming forward to give loans to the agriculturists also.

As regards Animal Husbandry, in 1947 there were 139 veterinary hospitals. In 1955 we are having 225 veterinary hospitals. It is almost double.

Electricity: In the year 1947, 1,027 pumps were there. Electricity was supplied only to 1,027 pump sets. In 1955 there are 5,534 sets—almost five times in number. In 1947, 228 villages were supplied with electricity and now in 1955, 731 villages are supplied with electricity. These activities show that the Government have done a good lot of work to improve the lot of the villagers.

One noteworthy feature is, we have introduced prohibition in six districts.

No doubt there would be many cases of illicit distillation. Though criticisms are offered that it is run on co-operative basis, there is illicit distillation, etc., still it has helped the common man. Many people in the villages have now given up drinking. I am of opinion that prohibition should have been extended to the whole State, but the Government have not shown any inclination this year to extend prohibition; I hope they will extend prohibition to some of the important districts at least.

As regards irrigation projects, I need not tell you that the Government are giving the utmost attention towards these projects. Tunga is completed. Nugu is almost completed and the Government are spending money over the Bhadra Reservoir and I hope this project also will be completed as early as possible and due to this far-sighted policy of the Government, food problem is not at all facing us. In those days when we were having rationing and control, the anxiety of the common man was to get food and every person had to run up to the ration shop to get some foodstuffs and those days are now gone and everywhere we get plenty of food due to the far sighted policy of the Government in relaxing the control. I am told they spent about Rs. 2 crores on rationing when there was food control. Then, there were food controls for the procurement and supply of foodstuffs for the poorer classes of people. Now we are not spending a pie except eight or nine lakhs of rupees over the staff just to audit the accounts and the Government have saved so much of money under that head.

9 A.M.

In the address of the Chief Minister, he has said that this year there is going to be a separation of Judiciary from the Executive. Our neighbouring State of Madras has almost completed that scheme and the State of Mysore will be having this scheme. I hope it will be inaugurated as early as possible. The Chief Minister said that it will be done in one or two months. Provision is also made in the Budget for the separation of the Judiciary from the Executive.

Apart from these, we are having Community Projects and National Extension Schemes and every year National Extension Schemes are introduced in every taluk, and I am sure that by about eight to ten years, all the villages in our State will be covered by this National Extension Scheme.

I wish to say one word about the socialistic pattern of society. The Leader of the Opposition gave his own definition. As I have found, the meaning of the word socialistic pattern of society includes the following things: the owning or the controlling or the management of big and heavy industries and secondly increase of production, and thirdly equitable distribution.

Sri J. MOHAMED IMAM.—What kind of production?

Sri R. ANANTARAMAN.—Production of food, industrial production and everything.

So, there must be equitable distribution of food also. In India, we find that there are 98 per cent of poor people. Only one or two per cent are very rich. Supposing their wealth is distributed to the poorer classes, the standard of living of not even one or two per cent will go up. It is better that the standard of living of these persons is raised so that they could also earn well. With these few remarks, I close my speech.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಸ್ಯಾಮಿ, ಈ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಲನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಕೆಲವು ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಆಯವ್ಯಯ ತಪ್ಪೆಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯ ತಪ್ಪೆಗೂ ಬಹಳ ಸಾಮ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಭದ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಬಹುದು; ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಆಯವ್ಯಯದ ತಪ್ಪೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ಜೀವಮಾನದ ಅವಧಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಅವನು ಲಾಭದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಅಂಗ್ಲ ಮಹಿಳೆಯು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. “What is the good of the budget to a State and what is the meaning of the budget” ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ: ‘It only means the Government are worrying themselves before the amount is spent instead of after.’ ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಯವ್ಯಯ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬೊಬ್ಬೆಯಿರುವುದು ಬಡ್ಡೆ ಆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಪೋಕಾ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಲನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಸಾಲದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ; ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲದಲ್ಲೇ ಸಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಲದಿಂದಲೇ ಪೋಕಾ ಸರಿದೂಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದು ಮತ್ತು ಹೊರಿಸುವುದನ್ನು ಸುಖೀರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೋಗಿ ಸುಸ್ತಿ ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ. ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಈ ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಡಕ್ಕೂ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು; ಬೇರೆ ಕಡೆ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಕುಡಿತದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಈ ಜನರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು—ಇದು ಬಹಳ ಅನಮಂಜನವಾದ ನೀತಿ.

ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಸ್ಯಾಮಿ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರ್ (ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ವಾಸ್ ಕಮಿಷನರ್) ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬೃಹತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಪಿಯವರಿಗೆ ಅವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.)

ತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಆದರೆ ಅವರಿಂದಲೇ ಆ ವರ್ಗದವರ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಅವರಿಂದ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ, ಬೇರೆ ದಕ್ಷರೂ, ಜಾತ್ಯತೀತ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರೂ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ ಆಗಿರುವವರನ್ನು ಆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದರೆ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ.

Mr. SPEAKER.—This is not the time. Time is flying

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.—ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನಮಾಧಾನ, ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ, ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಲಂಚಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ, ಅನಮಾಧಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಜನರ ಜೀವವನ್ನು ಏನೆಂತಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನಮಾಧಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಇದು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ತಜ್ಞರೂ ಆಗಿರುವ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಐ.ಎ.ಎಸ್., ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಫೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಒಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಐ.ಎ.ಎಸ್., ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಮಾದರಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ, ಅನಮಾಧಾನಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. . . .

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.—ಮಾಡಿ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿನ ಅಂದಾಜನ್ನು scrutiny ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟೋ ನಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಆದಕಾರಣ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಚ ರಚುವತ್ತುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ನಿಜ, ಇಂಥ ದೂರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ರೋಷದೋಷಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಾಗೆ

ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಂಗೇನಹಳ್ಳಿ, ತುಪ್ಪದಹಳ್ಳಿ, ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಂಥವರಿಂದ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಮಿತಿಯವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಇಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ, ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಏನೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದೇಯಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ವಿವರಣೆ, ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ ಅನಮಾಧಾನಗಳಿವೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಕಳೆದ ಜನವರಿ 30ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಿಂದ, ಸುಧಾರಣೆಯ ಕುರುಹುಗಳನ್ನೇ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ಷೇತ್ರದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಈ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಉಪನ್ಯಾಸಪತಿಗಳು ಯಾವ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—Time is up. Please close.

A MEMBER.—What is the time limit, Sir?

Mr. SPEAKER.—It varies from ten to twelve minutes. The remaining points can be referred to when Demands are taken up.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.—ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒಂದುಕಡೆ ಜೋಡಿ ಇನಾಮ್‌ಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಂತಸ್ತರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಜೋಡಿ ಇನಾಮ್‌ಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಸಂತಸ್ತರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು 20 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಪರಿಭಾರಿಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲವೂ political sufferersಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಏಕೆ ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು! ಯಾರು ದುಡಿಸಿ, ತ್ಯಾಗ, ಮೌಢ್ಯಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಯುಗಾಂತದಿಂದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸುಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಅನ್ಯಾತ್ಮರೆಂದು ಹೊರಗಿರಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಜಾಗವನ್ನು political sufferers ಎಂದು ಬೇರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸಂತೃಪ್ತರಾದ ಯಾರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜಕೀಯ ಸಂತೃಪ್ತರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಅಕ್ರಮವಾದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಾಪದ ಹೊರೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಹೊರೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಲಾರದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ (ಗಾಂಧೀನಗರ).....ಸ್ವಾಮಿ, 1955-56ನೇ ಇಸವಿ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜುಪಟ್ಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ Finance Minister ಮಾಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಮನಃ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಓಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನುಮಾರು 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ Nation Building activities ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ Power projects, Irrigation, projects, Community projects, National Extension Schemes, Industries ಮತ್ತು Rural ಮತ್ತು Town Municipal water supply ಇವುಗಳಿಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ, ತಕ್ಷಣ ಅದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆದಾಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಇದನ್ನು Long standing planning ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿಣಾಮ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ Cost of living condition ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ, Economic standard ಹೆಚ್ಚುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೇ, ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಯೇ, ನಿರ್ದೋಷದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ, ಜನರ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವರಮಾನ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ, ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. Efficiency of administration ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರವಾದುದಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಫೋರಂ ಏನಿದೆ, ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಫೋರಂ ಏನಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜನತೆಯ ಸೇವಕರು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ಫೋರಂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಅವರ Promotion ವಿಚಾರದಲ್ಲೋ, ಅಥವಾ Transfer ವಿಚಾರದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಅವರವರ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲೋ Top priority ಮೇರೆ Cabinet ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗದ file ಗಳು ದಿನನಿತ್ಯ ಒಡಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕಂಥ file ಗಳು ಎಲ್ಲೆಯೇ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು

ಮಾಡಿ ಇಂತಹ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ದೇಶೋನ್ನತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗ ಜನಪಾಗತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವಾಗ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಷಣ ಆ ರೀತಿ Committee ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 'Justice is at stake' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಒಂದು ಕಡೆ Executive Head ತಾನು supreme ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ Judiciary ತಾನು ದೇಶಕ್ಕೆ supreme ಎನ್ನುತ್ತಕ್ಕಂಥ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ, ಯಾರು supreme ಆಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ, ಅವರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳು Legislature ಮುಖಾಂತರ Parliament ಮುಖಾಂತರ ಕಾನೂನುಮಾಡಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು interpret ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಆದರೆ Administrative authorities ಆಗಲಿ ಅಥವಾ Judiciary ಆಗಲಿ ಒಂದು ಫೋರಂನಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ Interpret ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ Judiciary and Administrative Authorities ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು rivalry ಫೋರಂನಿಂದ ಜನತೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಉಭಯ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ನಾನು ಒಂದು warning ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಇವರನ್ನು Parliamentನಲ್ಲಿ impeach ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಜನತೆಯೇ supreme ಎಂಬುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗಕ್ಕೆ, Judiciary ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಥವಾ Industrial Tribunal ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ social enactments ಏನು ಇವೆಯೋ ಜನಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳು ಏನು ಇವೆಯೋ ಅವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಮನೋಭಾವ ಇರುವವರನ್ನು, ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಇರುವವರನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ Capitalist mentality ಅಥವಾ Autocratic, ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದ ಜನಗಳನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು social enactmentsಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವ ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ Industrial Tribunal ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ Judiciaryಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಂತಹ ದೃಷ್ಟಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಮತ್ತು Progressive ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸತಕ್ಕಂಥ ಜನರನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎನಿಸಿದರೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರನ್ನು ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ತಪ್ಪು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್.)

ದವರು ತಮ್ಮ ಧೈಯವನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ Biggest employer ಎಂದರೆ ಮೈಸೂರುರಾಜ್ಯ. ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು nationalise ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಮಾಲೀಕರು ದುಡಿಮೆಮಾಡಿ production ಉತ್ತಮವಾದಿ efficiency ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೇಗೆ ಲಾಭವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ nationalised ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಾಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನದಿ ವಸ ಇರುವ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಬರ್‌ದಸ್ತಿನಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮದರ್ಜೆಗೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರು Administrative Head ಆಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಃ required technical qualification ಇರುವವರು ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಈಗ ಅನುಭವದಮೇಲೆ I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು Factory managementಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲವತ್ತು ಆ ರೀತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಫೋರಂನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ Technical people ಅಷ್ಟು efficient ಆಗಿರುವವರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅಂದರೆ ಖಾಸಗಿ Factory management ಕಡೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬರುವ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಫೋರಂನೇ ಅವರು ತಾಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಬೈರೇಗೌಡ (ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ).—1955-56ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಮುಂದಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾಲಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಏನು ತಮಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಆಯವ್ಯಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ Budgetಅನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿಸಿ ಮಾರ್ಚ್ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಜನವರಿ ವರೆಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು Allot ಮಾಡದೆ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೋ ಅದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗದೆ Lapse ಆಗುತ್ತದೆ. Agricultural ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ pest, diseases ಮುಂತಾದವನ್ನು control ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣವು ಅವರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗದೆ ಹೋದರೆ

ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಬರುವ ರೋಗಗಳು ಔಷಧಿಗಳು ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ; ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಲಾಖೆ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ Departmental Headಗೆ ಬಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ fileಗಳು ಒಡಾಡುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ವಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಭದ್ರಾವತಿಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ 50 cycle overload ಆಗಿದೆ, ಬೇರೆ ರೈಲ್ವೆ ಹಾಕಿದ ಹೊರತು power ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬೇಗನೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಯಲು ಸೀಪೆ. ಇಲ್ಲಿನವರು ಕೇವಲ power ಮೇಲೆ depend ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನ. ಇವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು power ಒದಗಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ project ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನದಿಗಳಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು power ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು Society for Promotion of Kindness to Animals, ಇನ್ನೊಂದು S.P.C.A. ಇವರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಲಾಳ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 5-6 ಘಂಟೆ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಲಂಚ ರುಪುವತ್ತುಗಳ ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

Anti-corruption ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಇಲಾಖೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಅದೇ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—That is not the procedure in practice.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—Heads of Departmentಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕಂಥ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅವರು ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದ ಕೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು Sericultural ಇಲಾಖೆ ವಿಚಾರ. ಈ ವರ್ಷವೂ ಬಡ್ತಿ ಸಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಆರು ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ವರ್ಷವೂ ಪೂರ್ಣಿಯಾಗಿ ಹಣವು ಖರ್ಚಾಗ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ Administrative ಮತ್ತು Technical ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಗತ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಕಾವಿ ಮತ್ತು Land improvement loans ಎಂಬ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವರುಷ ಹಾಕಿದಂಥ ಸಾಲದ ಅರ್ಜಿ ಆ ವರ್ಷವೇ sanction ಆಗಿ ರೈತನು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇವೊ ತ್ತಿನವರೆಗೂ ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಇಂತಹ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅದು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಅದನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಧೋರಣೆಯಿತ್ತೋ ಅದೇ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದವರು ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಅವರನ್ನು courtesy ತೋರಿಸಿ ನೋಡದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅವರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ನನ್ನ ನಾಲಾಯಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮಧುಗಿರಿ-ಪಾವಗಡ—ಅನುನೂತನ ಬಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1955-56ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರು ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಡೆಸಿ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಂಚ್ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾದಮೇಲೆ ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚ್ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ

ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ, ಬಾವಿಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಧುಗಿರಿ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಏನಾದರೂ ಸೇರಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅದು ಸೇರಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ ಕ್ಷಾಮ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ಪಂಡಿತ್ ಜವಹರಲಾಲ್ ರವರು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಭೂ ಜಲವಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಷಯ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಅನಾಗರಿಕರೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಆದ ಮಂದಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ಸನ್ಮಾರ್ಗದಡೆಗೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ತಿರುಗಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತತ್ವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ವರ್ಗರು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕು, ಯಾರಿಗೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಡವೇ? ಈಗ ಏನಿದ್ದರೂ ಟೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇರುವ ಕಡೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನಾ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಆನಕ್ಷರಸ್ಥರಿರುವ ಕಡೆ ಕೊರಮರು ಕೊರಚರು ಇರುವ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ; ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ, ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ 17,000 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ದಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ, ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಂಡಿತ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳು ಸುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಾಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಪಾಲನೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯೇ ಅವರ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹಿತಚಿಂತಕರಾಗಿರುವವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾದಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಗಂಡನನ್ನೇ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನೀತಿ ಸರಿಯೇ? ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೇನೋ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಗಂಡನನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೇಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರ್ತ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ್ಯವೇನು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಖಿಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಜನಗಳು ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೋ, ನಾನು ಅನೇಕವೇಳೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಏನಾದರೂ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನೋ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಏನುಬೇಕು, ಏನು ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಗರೇಟ್ ಹೇಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಈ ಉದಾಸೀನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಯೇ ದೇವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ದರಬಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆಂದರೆ, ಅವರು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ, ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಅಮಲ್ದಾರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಜಮೀನುಗಳಿರುವವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವಹಾಗೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ನೀತಿ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕುಂಬಾರ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ದ್ರಾವಿಡರು ಎಲ್ಲರೂ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಬಡಜನರು. ಯಾವುದೋ ಬೇರೆಯೊಬ್ಬರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಸೇಂದಿ ವನ ಎದ್ದರೆ ಅದನ್ನೇ ಇವತ್ತಿಗೂ ಸೇಂದಿ ವನವೆಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ? ಅದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನವಿ ಯೇನೆಂದರೆ, ಈಗಲೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರಿಗೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೂ ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಕಳುಹಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಬಡ ಜನರಿಗೂ ಜಮೀನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗೆಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರೆಂದು ಸೇವಕ ಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಎಂದರೆ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ಭಾರವೂ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೈಲು ಎಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬರುವುದು ಅದರ ಕೆಲಸವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೊಂದಕ್ಕೂ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಅಮಲ್ದಾರರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಯಾರೋ ಹಿಂದಿನವರು ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಈಗಲೂ ಅದನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಆಫೀಸಲ್ಲ! ಅಧಿಕಾರವೇನು? ಇವರಿಗೆ ಏನೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಕು? ಅವರು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ?—ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ, ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವೇನೋ ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ನೋಡಿದರೆ...

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಾರಿಯ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಯಾನ್ಯಾ ಗತಿ ಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪಾಂಡೆವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂತಸವಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ರಸ್ತೆಗಳು, ಸೇತುವೆಗಳು, ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆದು ಅವುಗಳ ಅನುಕೂಲ ಈಗಾಗಲೇ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಪಂಡೆವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೂ, ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೋತಾ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೇತುವೆಗಳಿಗೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಾಬಿನ್ಯ ಲೆಕ್ಕಾಕಾರದ ಸುಮಾರು 811 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹೊತ್ತು invest ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಡ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡ 11 ಮಾತ್ರ. ಸುಮಾರು ಒಟ್ಟು 11,50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಡ್ತಿ ಬಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ, ಶೇಕಡ 5 ರಷ್ಟು ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಬಂದರೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 11 ಯಷ್ಟು ಲಾಭ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾರಿಯೇನೋ ಡಿಪ್ರೆಸಿ ಯೇಷನ್‌ಗೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಹಿಂದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ socialistic pattern of society ರೀತಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕಾರಣ, ಬರುವ ಉತ್ಪಾದಿಯ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ

ಆದಳಿತ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಇನ್ನಾದರೂ Industrial Budget ಎಂದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಭ ನಷ್ಟ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆಂದೇ ಒಂದು ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರಸ್ಟಿಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುವಂತಿರಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನು ಬೇಕೆಂದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಅದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೋರ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಮಾಡಿರುವ restrictionಗಳಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭದ್ರವೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ Stores Purchase Committeeಯನ್ನು ಮಾಡಿ independent ಆಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಬೇರೆ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಟ್ಟು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ discretionary ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗದೇ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ 1½ ಕೋಟಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಕಬ್ಬಿಣ ಮಾರಾಟವಾಗದೇ ಇದೆ.

ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು Match Factory ಯಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು 10 ವರ್ಷಗಳಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ 4½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂಥಾದ್ದನ್ನು 1952ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಾವೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುವಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ರಲ್ಲದೆ ಈಗ 3½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಅರ್ಧ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನೂ ತೀರಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಇದನ್ನೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳವರಿಗೂ ಕೆಲಸವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮುಂತಾದ dry districtಗಳಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂಗಾಳದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್‌ಗುಪ್ತರವರು ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ರಾಭ ಕೂಡ ಹೊಂದಬಹುದು ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ demand ಇದೆಯೆ ನೋಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿರುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ

ಬರುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಣ್ಣ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ tax remission ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕಾರಣ ಇದೇ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹಾಕಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಆದಳಿತ ವೆಚ್ಚ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು marketing ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು corporationನನ್ನೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನೋ ಮಾಡಿ ಅನುಭವಸ್ಥರನ್ನು ಹಾಕಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. 200-300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕಡೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. Competitionನ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನ demand ಮತ್ತು supply ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಮಾನುಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಭದ್ರವೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲೇ 1½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಉಳಿದಿವೆ.

9-30 A.M.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—I may just intervene for a minute. The statement of the Hon'ble Member is not correct. I may request my Hon'ble friend to disabuse his mind. Actually our production of pig iron has gone up so much that it was found absolutely necessary to request the Government of India to give us export permit. Now they have done this. There is no accumulation as has been made out.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ.—ನನಗೆ ಇನ್ನು ಎರಡು ನಿಮಿಷಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೇಂದ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಈವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಭ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗಣಿಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಇನ್ನುಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಆ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಪೈರುಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಕಂಪನಿಗೆ ಹಾಕಿ partners ಆಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂದರೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ.)

ಇದನ್ನು ಅರಿತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ತಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಈ ಎರಡು ನಗರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸುಂದರವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇವೇರೀತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು, ಹೋಗಲ ಕಡೆಗೆ ಆ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಸಬೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಅವಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಾನಿನಿರೋಧದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕರು ಟೀಕೆ ಚಪ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪಾನಿನಿರೋಧದ ಉಪಯೋಗವೇನೆಂಬುದು ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ—ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಈ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಜನರಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಮೇಲೆ ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಆಕಳುಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತ, ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾನಿನಿರೋಧದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಈ ಕುಡಿತದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಕೆಲವರು, ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಈ ಮಧ್ಯೆ-ಸಾರಾಯಿಗಳ ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರೂ ಇದು ಜಯಪ್ರದವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೂಗನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಕುಡಿತದ ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಆ ಪಾನಿನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಆಗ ಇಂಥ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸದೆಬಡಿಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಪಾನಿನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿಕರೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಕುಡಿತದ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ, ಅದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು ಎಂಬ ತಕ್ಕ ಕೂಗು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಎದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ವಾಸ್ತವಾಂಶವೇ ಬೇರೆ. ರೈತರ ಕೈಲಿ ಈ ದಿವಸ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ—ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗೂಕೂಡ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಾಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಡದಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದವಸವನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ರೈತರುಗಳೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮಾರುವಕಟ್ಟೆಗೆ ತಂದುದರಿಂದ ದವಸಗಳ ಧಾರಣೆ ಇಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಹಾಗೆ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಮ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹ್ಯುಸರವರು . . .

Mr. SPEAKER.—Your time is up.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ (ಅರಸೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ 1955-56ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೆಲವು ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತ ಪೋಡಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ರೀಸರ್ವೆ ಸೆಟಲ್ ಮೆಂಟಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ, ಇನ್ನೂ ಭೂಸರ್ವೆಮಾಡಬೇಕಾದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ; ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಜರೂರು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯೂ ಫೋಡ್ ಆಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಿರುಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೂ ನಷ್ಟ—ದೇಶದ ದುಡ್ಡು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ತಾವು ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ 1955-56ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ನಗರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕಂಥ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“Seventy-nine schemes have been administratively sanctioned at a total cost of Rs. 1,78,48,650. The total outlay so far incurred is Rs. 31 lakhs.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗಾಗಿ ಅದೇ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನೋಡಿ :—

“During the year, 854 well works at a total cost of Rs. 16½ lakhs were sanctioned. Of these, 278 well works have been completed.”

ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಗರಗಳ ಬಗ್ಗೆ 79 ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ 31 ಲಕ್ಷ ರೂಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 49 ಯೋಜನೆಗಳು ಆಗಲೇ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ

ದ್ವಾರ. ಈ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 854 ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸದ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ 278 ಮಾತ್ರ ಮುಗಿದಿವೆ. ಈ ಬಾವಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ 54-55ನೆಯ ಸಾಲಿಗೆ 16½ ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒದಗಿಸಿದ ಅಲ್ಪ ಹಣವೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರ್ಚುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನೀತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬೇರೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. 55-56ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಈ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಾಸನ್ನಾದರೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹ ಈಗಲೂ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ದೊರೆಯದೆ, ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಾ ತಂದೆತಂದೆಮಾತಿ ಈಗ ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಈ ನಗರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ-ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಾರೂ ನಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಕೇವಲ 10 ಲಕ್ಷ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವುದು ಸಾಕೇನು? ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಈಗ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೇವಲ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 5-6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಸಾಕೇ ಎಂದು ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದಂಥ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ಒಂದಿದೆ. ಅದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ನ ವಿಚಾರ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದೇ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಳಾರಿ ನಹಿತ, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ 2½ ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ 5 ಲಕ್ಷ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ 2½ ಲಕ್ಷ! ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮನೋಭಾವವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಎದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಇದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಹೆದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಲ 13 ಲಕ್ಷಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜರೂರು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ದರಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ದರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹಣದ ಸರಬರಾಯಿ ಸಹ ಕಮ್ಮಿ ಬಡ್ಡಿ ದರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅಪು ಲಿಕ್ವಾನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀರಪ್ಪ.—ಈಗ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.—ಇನ್ನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೋಲುವಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ತಾನೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿದೆ! ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ? ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಹಿಂದೆ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿದ್ದಾಗ ನಡೆಸಲಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೇ ಪುನಃ ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಬರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ತನಿಖೆಗಳು ಬೇರೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅರೋ-ಇರೋ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಆದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೇ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವೇ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಆಡಳಿತ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಲದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನಾದರೂ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಪುರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಚಾರವೂ ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ನಾವು ನೇಷನಲೈಸಂಗೆ ಆಕ್ಟಿವಿಟಿಸಿಗೆ ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒದಗಿಸಿದ ಈ ಹಣವನ್ನು D.P.W. ಇಲಾಖೆಯವರು ಪೂರ್ತಿ ಬರ್ಚುಮಾಡದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದೇಶದ ಜನರ ಆಶಯವನ್ನು ಈ ಜನರು ಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜನಗಳ ಆಶಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಸತ್ಯ ಸಂಧತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಪುರಸ್ಕಾರವೂ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಯಾರು ದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಹೀನರಾಗಿ, ಹೀನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೇ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ, ಉತ್ತಮ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.)

ದರ್ಜೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇದು ದೇಶಾತ್ಯಂತವೂ ಜನರಾದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಿರುಕುಳ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಒಂದು ಮನೋಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಇಂದೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತಮಗಿಗ ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ಈ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಬಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಅಗತ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಟೆಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಯತೆರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಗ್ಧ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಗೊಂದಲವೇಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ರೈತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಹೈರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಧಾನ್ಯ ಯಾವುದು ಅಲ್ಲ? ಎಷ್ಟೂ ಸಹ ಒಂದು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್? ಕೇವಲ 15-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರ ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಆಂದೋಲನ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಈ ಕೇವಲ 15-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡದೆ ಅನಾ ವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ಪಡೆಯ ಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು—ಅನುನೂಟಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 1955-56ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಪರಿ ಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದೊಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡುತ್ತರೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಸಹ ಇಳಿ ತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೇ ಆಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆದಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷ ತೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನೀಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಂಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲವ ವರೆಗೆ ಈ ಬಾಧಿ ವಸ್ತುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶ ಮನೋಭಾವವನೆಯೂ ಸಹ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರೂ ಬಾಧಿ ಧಾರಿಗಳಾದರೆ ಆಗಲೇ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಂತಿವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಈ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಒಂದು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಾಧಿ ಹಾಕಿದರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮೊದಲುಗೊಂಡು-ನೌಕರಿ ವರ್ಗವೆಲ್ಲಾ ಬಾಧಿ ಹಾಕುವಂತೆ ತಾವು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬಾಧಿ ವಸ್ತುಧಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೂ ನಾವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಅನ್ವತಕ್ಕಂಥ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಒಂದು ಹೇಳಿದರೆ—ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರೇ ಒಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ನಮಗೂ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡದೆ ಹೋಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಗಳೂ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ನೌಕರಿ ವರ್ಗದವರೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬಾಧಿಯನ್ನು ಧರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಬಾಧಿ ಧಾರಿಗಳಾಗಿರಬೇಕೋ? ಅಥವಾ...

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಈ ಮಧ್ಯ ಪಾನ ನಿರೋಧದಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ದೇಶಾತ್ಯಂತವೂ ಕೂಡಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಾವು ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಬಹಳ ಜೋರಿನಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಸಹ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅನ್ವತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿ ಸಲು ತುಂಬ ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದಂಥ ವಿಷಯ. ಈಗ ರಾಡರೂ ಸಹ ತಾವು ಕೂಡಲೇ ಇದನ್ನು ದೇಶಾ ದ್ಯಂತವೂ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ವಿವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಧ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಬಂಡಿತ ವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡದೆಯಿರುವ ವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಯಾರು ಕುಡಿ ಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಯಾರು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವ ರನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಕೇನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಕುಡಿಯುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಂದ ಮಾಮೂಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ತಪ್ಪಿ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯು ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೋ ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬಡ ವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಬಹಳ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ

ವಾಗಿ ಐದೇಕರೆ ಜಮೀನಿರುವವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಬಡ ಜನರಿಗೂ ಐದೇಕರೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚಳ್ಳಕರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಐದೇಕರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಕಾಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಐದೇಕರೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪ್ರದೇಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮಲ್ಪಾರಿಗೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರೂ ಪೇಕದಾರರೂ 'ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಐದೇಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದು?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಿಯಮ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅರ್ಜಿ ಬರೆದು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಇದರಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯದ ದೇಶ. ಇಂಥಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಕೇವಲ ಐದೇಕರೆಯಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಗ್ರಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿರುವುದು. ಆದಕಾರಣ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಪ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಕೂಡ ಇಂಥಂಥಾ ಅನಾನುಕೂಲವಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭರವಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ, ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಲಘುಮಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ತರ್ತವು; ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಮುಂದೆಬಂದು ಸರ್ಕಾರ ತತ್ವದಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಈಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಹರಿಜನರೇ ಮಾಡಿ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ನೂರಾರು ಜನರು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅನೇಕರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿಕೂಡ ಸಿಕ್ಕದೆ ಯಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯ ಧೈಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೋ ಆ ಧೈಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ನೆರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನರು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ದುಡ್ಡು ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಕಾರ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲುವಾಗ ಜನನಂಜೆ ಇರುವುದು. ಇನ್ನು ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ ಜನರು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೊಟ್ಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಕಿದರೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಭಾವಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಗಲಾಟೆ ಗೊಂದಲಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿಂಗಾರಿ ಗೌಡ (ನಾಗಮಂಗಲ).— ಸ್ವಾಮಿ, 1955-56 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ತಃಖ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎರಡು ಹೊಸ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ತರಿ, ಎರಡು ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಇದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸುಧಾರಣೆ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದರೂ ಈಗ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಎರಡೇಕರೆ ತರಿ, ಅಥವಾ ಐದು ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ, ಆ ಕುಟುಂಬ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಏನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಸುಧಾರಣೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ, ಯುವಕರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಹಬಾಳೆ ಬೆಳೆದು ಮುಂದೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬಾಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸುಮಾರು ಐದುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರೇಶನದಲ್ಲಾದ socialistic pattern of society ಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ದೆಶಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮತಾವಾದದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತರೆಯುತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಕರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಲ್ಕಾ ಗೋವಿಂದವರದ್ವಯವರು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿಂಗಾರಿಗೌಡ.)

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಾಗ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವಾಳಬೇಕಾದರೆ, ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಿಸಿಲು ಕುದುರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ನಾವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಎನಿ ಯೋಗಿ ಪಾಲುತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದು. Socialistic pattern of society ಎಂದು ಅವರಿಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತೋ ಅದಕ್ಕನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಮೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನವಿದೆ. ಇದು ಹೋಗಿ ಸರಿಸಮಾನತೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಯಾವಯಾವ ಕಸಬುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಾಗೂ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ, ಶಾಂತಿ ಸಹನೆ ಇರಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಸಮಾಜರಚನೆಯಕಡೆ ನಾವು ನೋಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗಮನಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಿವೇದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಸುಮಾರು ಐದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಒಡೆದುಹೋಗಿರುವ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐನೂರು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಸುಮಾರು 800 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಡೀಸಿಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಜನ ಸಂದಣಿ ಎಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ಎಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ, ಅಂಥ ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನರು ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದು ಅವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಕೊಟ್ಟು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಒದಗಿಸಿದ ಹಣ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎನಿಯೋಗವಾಗದೇ ಇದ್ದರೂ, ರಿವೈಸ್ಟ್ ಅಂದಾಜು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷವಾದರೂ ಮುಗಿಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ಕೂಡ

ತೀಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಹುಟ್ಟಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಎನಿಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಪಲ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈಗಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಯೋಜನೆಯು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದರೆ, ಐದಾರು ವರ್ಷವಾದರೂ, ನಾವು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೂ, ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುವುದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸುಗಳಿಂದ ಏನೇನು ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ನೌಕರರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಚೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಾಡುವುದು ತಪ್ಪಿ ನಮಗೆ ಶ್ರಮತಪ್ಪಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ 5 ವರ್ಷಗಳಾಗಿ 6ನೇ ವರುಷ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಈ ತಹರ್‌ವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಾಲನಿಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಸರಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಸಲಹೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಆದಳಿತ, ರೈತನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅಧೀತು, ರೈತನ ಜೀವನ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆ ಹಸನಾದೀತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 5-6 ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಎಲ್ಲಾ ಆದಳಿತಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದಾದರೆ ಖರ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಅಧೀತು ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅಭಾವ ಜಾರ್ಜ್‌ಇದೆ. ಮತ್ತು ಸಂಚಾರ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಅಡಚಣೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. Rural Development ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಚಾರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಹಣ ಸಾಲದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕಿಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಮೂಡಬೇಕಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ (ದಾವಣಗೆರೆ).— ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವರುಷದ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ಹತ್ತೂರ್ ವರ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದು

ಹೇಳಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಿರಾವರಣಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡು ಆಗಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡ್ಡು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಿಬಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ದೇಶವು ಬಹಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ದೇಶದ ಜನರು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತಾವು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನು ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ಏನು ಇದೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಭವಿಷ್ಯ ಏನು ಇದೆ ಅದು ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದಾಂಡಂಥ ದೇಶ. ಅದನ್ನು ನಾಯಕರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಸಾರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸ್ವರ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ತರೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದಿರೂ ಮಾತನ್ನು ಸಾಧಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದು ನಿಜವಾದ ಧೈರ್ಯ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು? ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಂಥ ಜನರ ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಪ್ರೀಯಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಮಹಿಳೆಯರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ freeships ಇಲ್ಲ. Scholarship ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಕಲಯದತ್ತೇರಿದರೆ? ಹೀಗಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೂರಾರು ವರುಷ ಅವರ progress ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಕಾರ್ಲೇಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫೀಜ್ ಪಡೆದಾಡಿದ scholarship ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಇದು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದ ಕಾಲ. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಎಷ್ಟು

ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಅವಕಾಶ ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಐದು ಜನ ಸಾಲಾಗಿ ಕೂಡಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಇಲ್ಲ; ಹೆಂಗಸರು ಇಲ್ಲ ಕೂತು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ನನಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಆಗುವ ಆಶೆ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡಬೇಕಾದವರಿಗೇ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಿರಲಿ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ freeship ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉದಾರವಾದವರಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವಿರುವಾಗ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. Scholarship ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈಗಿರುವಂತೆ scholarshipನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಗಂಡಸರು ದುಡಿದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ಸರಿಪಾದನೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮವರನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗೆ ನಾವು ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ಮತ್ತೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ Grant ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪರಿಚಾರಮಾಡಲು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಈಗ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ; ಹಾಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳ ಕಡೆ ಒಬ್ಬರೂ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನೀರುಕಡಿ, ಜಾರ್ಜ್‌ವಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅದು ಜಕಣಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂಥ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯ ಈಗ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. Minister ಬಂದಾಗ ಇದರ ಅರಿಕೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡೆ. ಅವರು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮುಜರಾಯಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ವಿರ್ಪಾದ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪದಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಊರಿನವರು ಸೇರಿ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿ ಊರ್ಜಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ. ಅಂತಹ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಶಿಥಿಲವಾಗಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.)

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಟೀಚರ್ ಕೆಲಸ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೆಲಸ, ನರ್ಸ್ ಮತ್ತು Compounder ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮನಸಲಾಗಿಟ್ಟು ವಿಧವೆಯಿರಾದವರಿಗೆ, ಮನೆ ತಪ್ಪಿದಂಥ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ತಳಹದಿ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವರ ಕಷ್ಟ ಹೇಳತೀರದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರು Public Service Commission. ಆ Public Service Commissionನವರು ಇಂಥಿಂಥ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸುಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಇಂಥಿಂಥ communityಯವರಿಗೆ, ಗಂಡ ಇಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳು ಇರುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ಎಲ್ಲರೂ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಬಂದರೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ರೂಲ್ಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾದುದು ಇಲ್ಲ. I. A. S.ನಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು Public Service Commission ಹೇಳಿರುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಾವೇ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೀತೀರಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸಂತೋಷದ ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಈಗ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ 10-16 ಜನ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು 10-20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವನು ವಯಸ್ಸು ಬಂದಿದೆ. ಅಂಥ ಅನುಕ್ರಮ ಅಭಾವವಿರುವ ಬಡತನದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಜನರ list ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ

ಕಾರಣವೇನು? ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಷನನ್ನು ಇದ್ದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಬಹಳ ಉದಾರಿಗಳು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಅವರು ಕೊಡುವುದು? ಈಚಲು ಜಮೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ. ಅದನ್ನು release ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕೇಳಿದ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಈಚಲು ಗಿಡ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಿದೆ. 30-40 ಎಕರೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದನ್ನು ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿ ಯವರು ಮಿಷಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನೆ ಸಮಯ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಾವಿ ಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಬಿಟ್ಟು ಕುಡಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಹೋದ ವರುಷ ನಮಗೆ ಭಾವಿ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷ ಭಾವಿಗಳನ್ನು sanction ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಗಿಸಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರಸ್ತೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತನಕ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಈ ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಕಡಲಬಾಳೆ, ಹುಣಸೆಕಟ್ಟೆ, ತಾಳುಹುಣಸೆ, ಹೆಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಗಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತೆ ನೀರು ಕುಡಿದು ಜನಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಓದುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ೯ನೇ ಕೃತಿಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವಿಲ್ಲ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 5 ವರ್ಷಗಳವರೆಗಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಹಾಗಿರಬಾರದು. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ 10 ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೆ, ಓದುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಏನೋ ಕಾರಣವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಯಾರೋ ಮಹರಾಯನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತುಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಡಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ತಾವು ಹೇಳಿದ ನೂಚನೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ನಿತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ಇದು ವರ್ಷದವರೆಗಾದರೂ ಸತ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ತಾಳ್ಮೆ ೨ ವರ್ಷವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ತದ್ವತ್ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ಬಡ್ಡೆಟ್ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಯಳಂದೂರು—ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ 1955-56 ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ವಿಶ್ವವಾದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲವೂ ಮತ್ತು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಹನೀಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಿಕ್ಕ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೂ ಕಡಮೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಒದಗಿಸದೆ ಮೊದಲನಂತೆ ಕಟ್ಟಾಗಿಸಲು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ತಾನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣದ per centageನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ಬಹುಶಃ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಮೊದಲನೆಯ volumeನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಎರಡಾಣೆ ಹನ್ನೊಂದು ಕಾಸಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏಪ್ಪು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ನಾಳು ಇಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಇದೊಂದು ಪರ್ವಕಾಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾಳು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ನಮ್ಮ normal expenditureಗೆ borrowed capital ನಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು. ಇದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು Normal Revenue ನಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ, ಇದನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾಳು ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾಗಿಯಾಗಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲೇ ಬೇಕು. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 3½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜು ಪ್ರಕಾರ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಇನ್ನೂ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ agricultural income-tax ಹಾಕಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮೊತ್ತಿನಾಡುತ್ತಾ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏಪ್ಪು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು

ಮಾಡಿದ್ದು ಪೂರ್ಣ ಅವೆಲ್ಲಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಮೂರು ತರನಾಗಿವೆ. ಚಾಮರಾಜನಗರ—ಸತ್ಯ ಮಂಗಲದ ರೈಲ್ವೆ ಕೆಲಸ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದು ಆ ಬಗ್ಗೆ preliminary ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ priority ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನೇನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಹೊಳೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಎಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 22,000 ಎಕರೆಗಳು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದು 21 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ಪ್ರದೇಶವೂ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶ. ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಅತ್ತಕಡೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮರನಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ improvementಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದರೂ, ಮರನಾಡಿನ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕೋ ಅವು ಆಗಿಲ್ಲ. ನಂಜನಗೂಡು, ಯಳಂದೂರು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾರಾಬಾದು ಕಾಂಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ lump sum ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರ ನಂಬಂಧದಲ್ಲಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಚಾರ. ನಾಳು ಇಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅದು ಏಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಾರ್ಡರ್ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಾದ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬರುವುದರಿಂದ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ, ಗಣಿಧಾರರಿಗೆ, ಇನಾಂದಾರರುಗಳ ಕೈಕಳಗಿನ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಬೇಗ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದು ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಪಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಏಸ್ತರಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.)

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನಾರವರು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಹಿಂದೆ ಆ ರೀತಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜಮೀನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೇ ಅರ್ಜಿ ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೈಕಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 'ನೋಟೀ' ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, spotನಲ್ಲಿ ದರಬಾಸ್ತು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀವೂ ಜಮೀನು ದರಬಾಸ್ತು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ, ಮನೆ ರೂಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಇದನ್ನು ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇದೇ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾರೊನಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ 1955-56ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜನ್ನು ನಾನು ಹತ್ತೂರ್ ವರ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ದೃಷ್ಟಿ ಕೋಣದಿಂದ ನೋಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಬಹಳ critical attitude ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಸ್ತಿಕತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ನಮತೂಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವಾಗ, ಎರೋಡ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಗಾರರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿರುತ್ತಾಹಕಾರಕವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನೂಕುವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿರುವ ಹಾಗೆ, ಈ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ income tax ವಸೂಲಿ ನೀತಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ income-taxನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾರು? ಯಾರು ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೇ? ಏನಾ ಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರ ವಾದದಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್‌ರವರೇ, 'ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೂ ಇಲ್ಲ, ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಗಳೇ ಬೇರೆ sectionನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದು; ಸರ್ಕಾರದವರ sectorನ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ, ಹೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮ್ಯಾನ್ಯಾನ್ವಾಸರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ನಿರಾವರಿ ಕಾಂಗಾರಿಗಳು, ಕೆರೆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು—ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಬರ್ಕುಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಹೇಳಿದರು, 'Damn these dams' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಅದರಲ್ಲೂ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಣೆ ಕಟ್ಟುಗಳೂ, ಕೆರೆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನಾ ದರೂ ಸಾಧಿಸುವುದು ಕ್ಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? If dams are damned the State is damned ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ವಾದದ್ದೇ ವ್ಯವಸಾಯ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಹಿಂದೆಬಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರರವರು ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ developmental ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆ, ನೆರೆಹೊರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಾವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಅವರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿ ತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಅವರು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಲಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು; ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯತ್ತಾ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ comparative statement ಕೊಡದೆ ಒಂದು ಸಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮನೆ mislead ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಯೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ constructive ಆಗಿ ಏನೂ ಹೇಳಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. Developmental ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಇನ್ನು Budget properಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ವಿವರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಇಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪಂಪುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾದ ವಿಚಾರ. ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿರುವಷ್ಟು ಸಾಲಾ

ಕಾಂಗರಿಗಳು ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ನಡೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಯಾರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಏನೊಂದು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಈ ನಾನು ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಮತ್ತು ಗೆಜೆಟೆಡ್ ನೌಕರರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸರಿಯಾಗಿ-ಸತ್ಯಸಂಧತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಂಥವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ— ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳ ಬೆಳೆಯುವ ಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಈಗ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬಹಳ ಉಚಿತವಾದಂಥ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮೂರು ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಅವರ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು. ಎರಡನೆಯದು ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದು ಅವರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೊಂದು ಫೇರ್ ಪ್ರೈಜನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡುವುದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಫೇರ್ ಪ್ರೈಜನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ ತಾವು ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನಾದರೂ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಿಟ್ಟೆನು ತ್ತೇನೆ. ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದಂಥ ಒಂದು ದೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ತೋರಿದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೇನೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವಾಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶವು ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಡ್ತಿ ಟ್ರ ವಾಲೂಂ ಒಂದರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾತ್ರ ನಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 1953-54ರಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ 1,414 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವೆಚ್ಚವಾಗಿವೆ. ಆ ಸಾಲಿನ ಆದಾಯ 2,022 ಲಕ್ಷ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ರೂಪಾ

ಯಿಗೂ ಹನ್ನೊಂದಾಣಿ ಎರಡು ಕಾನುಗಳಂತೆ ನೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ನೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡಾಣಿ ಎರಡು ಕಾನುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಆದರೆ ಅವರು ಬಡ್ತಿ ಟ್ರ ವಾಲೂಂ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಈ ವಾಲೂಂ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡು—ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 0-11-2 ಕಾನುಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹೆಚ್ಚುಬೇಗ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡ್ತಿ ಟ್ರ ನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೇನೋ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವರ್ಷದ ಅಪ್ರಿಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಹುಭಾಗ ಖರ್ಚು ಗದೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—1953-54ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 34 ಲಕ್ಷ ಟೆಲ್ಲರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮೆಡಿಕಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅರು ಲಕ್ಷ; ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ನಲ್ಲಿ 13 ಲಕ್ಷ; ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ; ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಂಡ್ ಸಪ್ಲೈಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 113 ಲಕ್ಷ; ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ; ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 11 ಲಕ್ಷ—ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರ ನಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಈ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಒದಗಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಬಾಬಿಗೂ ಹಣವನ್ನು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳೆಲ್ಲ ಬೇಗ ಈಡೇರುತ್ತವೆಂಬ ಭರವಸೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ನೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಗೆ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರ ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಖೋತಾ ಕಂಡುಬಂದಾಗ್ಯೂ ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವಿರತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಆಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನೀಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ಬನಪ್ಪ.)

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಫಾರಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ತೋರುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಸರ್ಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ಆ ಸರ್ಕಲ್ ನಲ್ಲಿ ನೌದೆ ಮತ್ತು ಬಿದಿರು ಬೊಂಬುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸ ತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈತಹಲ ವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೊಬಲಗು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಪ್ಪೀ ಸರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ, 40 ಸಾವಿರ, 50 ಸಾವಿರ ಅಡ್ವಾಂಸ್ ನಿಂತುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಈ ಅಡ್ವಾಂಸ್ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಡ್ವಾಂಸ್ ಮೊಬಲಗನ್ನು ವಸೂಲಾಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗು ತ್ತದೆಂಬ ನೆಪದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿ ರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಆ ಮೊಬ ಲಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ಬನಪ್ಪ.—ಈವರೆಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರು ವಂಥ ಮೊಬಲಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಮಾರು ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಗಳ ವರೆಗೂ ಇದೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಮೊಬಲ ಗೆಲ್ಲಾ ವಸೂಲಾಗದಲು ಸಾಕಷ್ಟು ರಹಸ್ಯವೆಂಬ ಕಾರ ಣದಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ವಾಂಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ಐದರಂತೆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನು ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿ ದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದ್ದಂಥ ಅಡ್ವಾಂಸ್ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಐದರಷ್ಟನ್ನು ಫೈನ್ ಮಾಡಿರಬಲ್ಲ ಒಂದು ಟೋಕನ್ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಸೂಲಾಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ ಆಗಿದೆಯಂತೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ಹಾಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಡ್ವಾಂಸ್ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ವಸೂಲಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1954-55ರಲ್ಲಿ ಬಿದಿರು ಕಡಿದು ಸಜ್ಜೆ ಮಾಡಲು ಚಿಂಡರುಗಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಕಡಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸುವುದಾಗಿ ಚಿಂಡರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ಯಾರಿಗೆ ಅಡ್ವಾಂಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿ ದ್ದಿತೋ ಅವರದು ಜಾಸ್ತಿ ರೇಟಿಗೆ ಚಿಂಡರಿದ್ದಾಗಲೂ— ಕಡಮೆ ಚಿಂಡರನವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅಡ್ವಾಂಸ್ ವಸೂಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೆಪದಮೇಲೆ ಆ ಜಾಸ್ತಿ ಚಿಂಡರನವರಿಗೇ ಪುನಃ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಕಡಮೆ ಚಿಂಡರುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೇಟಿನ ಚಿಂಡರದಾರರಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲುಕ್ಸಾನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—ರೈಲ್ವೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸ್ಪೀಷರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಫಾರಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಟರ ಗೇಜ್ ಸೈಜಿನ ಸ್ಪೀಷರ್ಸ್‌ಗಳು ಸೆರೆಕ್ಷೆ ಆಗದೆ ಉಳಿದಲ್ಲಿ

ಅವನ್ನು ನ್ಯಾರೋಗೇಜ್ ಸ್ಪೀಷರ್ಸ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಗುತ್ತದೆ ಆ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಪೀಷರ್ ಅನ್ನೂ ತುಂಡು ಹಾಕಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸ್ಪೀಷರಿ ಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಡುಹಾಕಿಕೊಡಲು 2-3 ಆಣೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ದುಂದು ಪೆಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಅಡ್ವಾಂಸ್‌ಗಳು ಬಹುಭಾಗ ವಸೂಲಾಗದೆ ನಿಲ್ಲುವುದು, ಚಿಂಡರಗಳ ವಿಲೇವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮ ಅನೀತಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ತಮಗೆ ತೋರಿದ ರೀತಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಂದು ಪೆಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಾರಣ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಚಾರವಿದೆ. ಕಾಡಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಈ ನಾಟಾಗಳನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲು 36 ಮೈಲಿ ಫಾನಸೆ ಇರುವಂಥ ಕಡೆ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಅಡಿಗೆ 11 ಆಣೆ ಚಿಂಡರ್ ರೇಟ್ ಇದ್ದು—ಅದೇ ಕಡೆ 20 ಮೈಲಿ ಫಾನಸೆಯಿಂದ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಅಡಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ, ಒಂದೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಅಮಾನಿ ರೇಟ್ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಆದಳತದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಎಷ್ಟೋವೇಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮತ್ತು ಬೋತಾ ಸೂಚನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳೂ ಮತ್ತು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಒಂದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಲು ತಾವು ತಜ್ಞರುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ವಾದದ್ದು.

ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ರಸ್ತೆಗೆ ಕಾನ್ಕ್ರೀಟ್ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ದರ ಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇವರು ಮೈಲಿಯೊಂದಕ್ಕೆ 75 ಸಾವಿರದಂತಹ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಂತ ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಕಿರುವುದ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ 48 ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ವಿಶಿಷ್ಟ ತಪಶೀಲುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ.

ತರೀಕೆರೆಗೆ 13 ಮೈಲಿಯಿರುವ ಭದ್ರಾವತಿಯಿಂದ ಮರಳು ತರಬೇಕು. ಕಡೂರಿನಲ್ಲಿ ಮರಳು ಅಲ್ಲೇ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಎರಡು ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ದರ. ಜಲ್ಲ ತರೀಕೆರೆಗೂ ಕಡೂರಿನಿಂದ ಅಂದರೆ 18 ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಕಡೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ತರೀಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದರವನ್ನೇ ಕಡೂರಿನಲ್ಲೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಾರ್ಹ. ಈ ರೀತಿ ದುಬಾರಿ ದರ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮೊಬಲಗು ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.

11 A.M.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಆರ್. ಕರಿಗೌಡ (ಹಾಸನ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, 1955-56ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಾನ ನಿರೋಧ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಬಂದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವುಕಡೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರು, ತಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅರಸೀಕೆರೆ ಮತ್ತು ಹಾಸನ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜನರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಮಗನೂರು ಹಾಪೇರಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಸಕಲೇಶಪುರ ಮತ್ತು ಬೇಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಹಾಸನ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನರು ಪಾನ ನಿರೋಧಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹಣವನ್ನೇನೋ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸಹೋದಾಗ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಾನೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯಟ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂ ಒದಗಿಸದೆಯಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಟ್ರಿನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿರುವುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಎಂದಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರು ಮತ್ತು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಟ್ರಿನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಮಲೆನಾಡಿನ ರಸ್ತೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಐ. ಪಿ. ಸಿ. ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ maintenance grant ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದುಪುದು? ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ

ಬರ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೇತುವೆ ಚರಂಡಿ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಸೈಕಲ್, ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ ಕೂಡ ಬಳಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಬೇಕು.

ಬದವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೈಲಾಗಳನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಫೆಬ್ರವರಿ ಒಳಗಾಗಿ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋಬಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಂಘವಿರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಂಜುಯೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ book keeping ಮತ್ತು accountancy ನಿಯಮಗಳು ತಿಳಿಯದೆಯಿರುವ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಗ್ರಾಂಜುಯೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಿನಿಂಗ್ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹೇಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಟ್ರಿನಿಂಗ್ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಅಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇಂಪ್ರೋವ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ತಕಾವಿ ಲೋಡ್ ಬಾಬತು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಫಾರಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೋ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೋ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಹಣ ಬಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು.

ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ರಯದ ಸಂಗತಿ. ನುಮಾರು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶಾಂತಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಒಬ್ಬರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಆರ್. ಕರಿಗೌಡ.)

ನತ್ತುಹೊದರೂ, ಕಟ್ಟಡಮಾತ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಪರೀಪ್ ಸಾಹೇಬರು ಅಸ್ತಿಭಾರ ಶಿಲೆ ಹಾಕಿ ಎಂಟು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಕಟ್ಟಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಆಗಿದೆ. ಬಿಚ್ಚಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡೆಯನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ಬಾಗಿಲು! ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹದಿಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

Sri P. M. SWAMIDURAI (Kolar Gold Fields—Scheduled Castes).—Sir, the budget proposals envisage many good schemes under the three heads—Second Five Year Plan, Industries and Cottage Industries. I would like to read three sentences namely: “The Industrial development will be the main feature of the Second Plan and several new industries have to be started.” That is one. Another is “Heavy and large-scale industries are the foundation for speedy industrial progress.” The third one is “Cottage and rural industries also deserve encouragement.” Because they provide appointment to very many people of our country, Sir, I welcome this scheme and at the same time point out to the Government—let them not have the idea of scattering all their capital at Bangalore City and locate all the industries at Bangalore. I request that the Government may kindly spread these industries all over our State and especially in Kolar Gold Fields. Why I mention Kolar Gold Fields is for this reason. In the private sector, there is only one big industry—the Kolar Gold Mining Industry. There is no Government industry at all. In recent years, one mine was closed and a mass retrenchment of 2,500 workers was effected. If there had been a Government industry, I am sure, many of those workers would have been absorbed in that industry. I am glad, Sir, that the Government have recently constituted a committee to go into the feasibility of establishing large scale or small scale industries in this area. I request that, at any cost, there must be a large-scale industry at Kolar Gold Fields to give employment to those who have been retrenched and are still there without employment. When I see the encouragement assured by the Government with

regard to industries, I say that the private sector deserves every encouragement. Government is committed to the policy of affording adequate aid to private sector in different enterprises. I really appreciate and welcome this idea. But the Government must take sincere steps to give adequate help to the private sector. In Kolar Gold Fields Messrs John Taylor & Sons are going to start a new shaft which requires financial aid from the Government. This aid has been assured by our President when he recently visited Kolar Gold Fields and I request the Government of Mysore to give very good financial help to that Company so that they may be able to start it earnestly and provide work for those employees who have lost employment very recently.

When I look into the revenue account, an Hon'ble Member suggested that we may get 25 lakhs from Kolar Gold Fields. That will be discussed later on. But I would like to point here that if you demand 25 lakhs from Kolar Gold Fields, certainly it will not be an encouragement at all. Instead of encouraging, Government on the other hand will be discouraging private sector if they were to demand another 20 lakhs. The President has assured the central Government aid and encouragement. So, Sir, in one simple sentence I would like to say—please don't try to kill the goose that lays the golden eggs.

Sri N. HUCHMASTHY GOWDA (Huliyurdurga).—It lays gold itself.

Sri P. M. SWAMIDURAI.—When I think of the amelioration grant, of course it is a decent sum. 35 lakhs and odd is a very encouraging sum. But I feel that the education of the Scheduled castes is more important. Therefore, I request that a considerable amount of this grant, about two to three lakhs, may kindly be diverted to the Schedule Castes for the grant of scholarships. I have been seeing for the past three years that the sum granted for scholarships has remained the same. It does not correspond with the progress and the increasing strength of the student population from the Scheduled Castes. Therefore, I

request that this may be kindly done. Under the same demand, a major portion of the money—of course Government is already taking up that work, but I still emphasise—may be spent for the building up of hostels of the Scheduled Castes. Instead of providing them with houses which are inadequate the Government may be pleased to divert a portion of the amount for the construction of the hostels.

When I come to local bodies, I really welcome the reconstitution of village panchayets and the district boards. But I am astounded to note that no amount has been set apart in the Budget for the formation of the municipality of Kolar Gold Field. Though the Chief Minister has assured the early formation of the Kolar Gold Field Municipality when he recently visited that place, it does not find a place in his Budget speech. It is a disappointment. There was no dissenting voice from Kolar Gold Field people. All of them wanted a municipality instead of the present Sanitary Board. I request that this may be kindly attended to.

With regard to prohibition, I am of the firm opinion that it is a failure. Of course, many members say that it is a success. In my constituency Kolar Gold Field, it is a failure. To say it is a success is to stand on prestige. I request that in Kolar Gold Field at least, it may be repealed and the revenue obtained thereby could be made use of to meet the deficit.

Mr. SPEAKER.—Sri Govindaraju, Those Hon'ble Members who have already spoken on the Rajpramukh's Address may please give chances to others to speak.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು (ನಲಮಂಗಲ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1955-56ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಂದಾಜನ್ನು ಹೈತಂತ್ರವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. Finance Ministerರವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೂ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವುದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ಈಗ ಮೊದಲನ ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನೇ ತರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅದರೂ ಕೂಡ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಇದು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಅನುಮೋದಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದಳತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದಕ್ಷತೆ, ಅವರ ಆದರ್ಶಭಾವನೆ, ಮತ್ತು ಬರುಬರುತ್ತಾ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಇಂತಹ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದೇಶದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು ಅವರನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾಡುಗಳು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಡುಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾವ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಲಂಟಾನಾ ಬೆಳೆದಿದೆಯೋ ಅಂತಹ forest ನ್ನಂತಕ್ಕೆ ಜಮೀನನ್ನು ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡಿ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ಯಪಾನನಿರೋಧ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಒಂದೊಂದುಕಡೆ ಮಾತ್ರ ತರುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ವರ್ಷವೇ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧೈರ್ಯವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ದಿವಸ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ Project ಗಳು ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು desilt ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇರಾಖೆಯವರು ನಮಗೆ ಹಿಂದಿ ನಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಧೋರಣೆ ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಾಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಉಳಿತಾಯವಾದರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು.)

ಅದ್ದರಿಂದ ಹೊನ್ನೇಮಠದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪಾಂಡಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಪಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಹಾಯ ದೊರೆತು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 100ಕ್ಕೆ 90 ಜನ ವ್ಯವಸಾಯ ದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಧಾರಣೆ ಇಳಿಮುಖವಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗು ತ್ತೆಂದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿ ದ್ದೆ. ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಪರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚುರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ದಾರ ವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿರುವ ಅನೇಕ Multi-Purpose Co-operative Societyಗಳು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. Audit ವಗೈರೆ ನಡೆಯದೆ Multi-Purpose Co-operative Societyಗಳ ಪೇರು ದಾರರು ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡದಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೆ Audit ಮಾಡಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಪೇರು ಹಣವನ್ನು ಪೇರು ದಾರರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರಬಾರದು, ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡು ವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾಟರ್‌ಗಳುಗಳಲ್ಲೆಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ದೊರಕು ವಂತೆ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು election ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ control ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಯಾವ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಕರ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಮಾಸ್ತರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಾಗುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ, ಸೇವಾದಳ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬರ್ಚೊ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

National Extension Service ಸ್ಥಳೀಯ ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಸಹ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವರುಷ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು National Extension Service ಸ್ಥಳೀಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮೂತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರಿ ಗಾಗಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಾಂತರರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಅವರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಗಳಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ 10 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ stone slabs ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಬಂಡಿತ ವಾಗಿ ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹರಿ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಲಿನ ಸರಬರಾಯಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಸಾಲದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣ ಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸುರಿದು ನಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ವನತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ನಿಲಿನ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಂಡಿತ ವಾಗಿ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಲಿನ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsor).— I rise to welcome the Budget placed before us for the year 1955-56. Sir, instead of going through the figures, I will straightaway deal with some of the important policies of the Government.

The Public Service Commission is gaining importance nowadays and I see from the answer furnished by the Government to the interpellation tabled by me, that the Public Service Commission takes years to dispose of any file referred to them. Regarding appointments also, we were seeing unnecessary discrimination. The Constitution gives more power to the Commission. We see that the files referred to them for disciplinary action and other things are unnecessarily delayed. If a clerk is to be punished or if an officer is to be punished and if a file is referred to the Public Service Commission for opinion, they keep files for years together and then send them back agreeing or disagreeing with the view expressed there. The Government cannot overrule the objection raised by the Public Service Commission nor can they just agree with it. Such is the predicament now in which the Government are placed. In view

of the fact that the Public Service Commission is gaining importance, I would request the Government just to pull up this Department and see that efficiency is increased.

There is a fear expressed by my friends on the opposite side that there is huge deficit of 4 crores in the present Budget. But I should congratulate the Finance Minister for having given us a correct picture before us that the Mysore State is deficit to that extent, because, Sir, the Finance Commission is now going into the financial aspect of every State and it is but fair that the Chief Minister has given the true picture as to the deficit of our State. Had he not given the true picture and shown the deficit to that extent as shown now, then he would have done greatest disservice to our State. When we are able to give a correct picture of our position, we can expect more help from the Centre and from the Finance Commission. So, Sir, I just thank the Chief Minister for having done this service to the State by placing the correct picture before us. Secondly, Sir, regarding the first Five-Year Plan, most of the amounts have been spent in the Northern India. Now we are in the stage when the Second Five-Year Plan is to be drawn up. It is stated that the Second Five-Year Plan mostly concentrates on industries. The Bakra and Nangal Projects in the First Five-Year Plan exceeded nearly Rs. 150 crores whereas the amount allotted for Mysore State is only about Rs. 48 crores. This kind of discrimination, in spending more money in the North and very little money in the South, is a thing which should have come to the notice of the Government and so, I draw the attention of the Government to see that at least in the Second Five-Year Plan they put more pressure on the Central Government and get a major share for our Mysore State in improving the industries. While improving the industries, I request the Government that they should concentrate more on cottage industries and small-scale industries than on large-scale industries, because, Sir, as you see, unemployment problem is today threatening the country and I therefore feel that these

small-scale industries would help us to eradicate this unemployment problem.

Sir, another important problem to which I would like to draw the attention of the Government is the appointment of officials to non-official places. Sir, you were the President of the Community Project and now that place has been taken away by the Minister; an official has been appointed to the place of Chairman, City Improvement Trust Board, Bangalore; the Kolar Gold Fields directorship has been occupied by the Deputy Commissioner; another Deputy Commissioner has been appointed as the Chairman of the Sugar Company, Mandya; The presidentship of the Labour Housing Corporation has been occupied by the Commissioner for Local Self-Government. Somehow, the Government have been taking up the chairmanship of these non-official places or nominating their own officials. In democracy, I feel, private individuals should be given more chances to learn things and serve the people. I feel strongly that the Government should change their policy because more opportunities ought to be created for non-officials than for officials. My friend Sri Venkatesh has already suggested that all the appointments of Heads of Departments, which technically qualified men should occupy are being filled up by I.A.S. Officers. I suppose because I.A.S. Officers in the Revenue Department have got key positions, they have usurped these places and get in there. I think Sri Appajappa who is an officer of the Revenue Department is the Head of the Agricultural Department; in Bhadravathi Iron Works, an I.A.S. Officer is the head; formerly the Director of Industries and Commerce used to be a technically qualified man but now it is filled up by an I.A.S. Officer. In that way, I am afraid, the Director of Medical Services may be an I.A.S. Officer; the Chief Engineer's place may also in due course be occupied by an I.A.S. Officer. In that case, I think work will suffer to a great extent.

11-30 A.M.

You can just create the cadres of I.A.S. and I.P.S. in Public Works

(SRI M. PALANIYAPPAN.)

Department, and such other Departments. But let us not try to see that because they are I.A.S. Officers they should be posted in those places. To that extent, I feel the Government will suffer a lot.

Since the inception of our present Government, I think, no improvement has been done to the Civil Station; no schools have been given, no hostels have been opened, and I strongly request the Government to give at least one High School for boys and another High School for girls and half a dozen primary schools and two Hostels for Civil Station. Thank you.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ (ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುವುದಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ನಾವು ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲರು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ, ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಒದಗಿಸದಿರುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಗೆ ತರುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಲದೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ವೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಈಗಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇನೂ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಾಠಾಧ್ಯಕ್ಷರೇನೋ ಒಂದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ ವರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು, ಇದರಿಂದ ಒದಗತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

—ಅಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಒತ್ತಾಯದ

ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲ. ಹಾಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಫೀಸರುಗಳು ಯಾವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹುಡುಗರನ್ನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೂ ನ್ಯೂಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಮರ್ಲಾರಿಗೆ ಫಿರಾದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಮರ್ಲಾರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ, ಅಂಥ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಂಥ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಅಮರ್ಲಾರರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖಾ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಗೌರವ ನ್ಯಾಯ ದೀಶರುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಮಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಗತಿ ಪರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಮಯಸ್ಕರರು ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, S.S.L.C. ಪಾಸು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಆಗಲ, ಇಂಟರ್ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಅಥವಾ ಬಿ. ಎ. ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಆಗಲ ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ನಿರೂಪ ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ವರ್ಷ ದಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬನು 50 ಜನ ಅನಕ್ಷರರ ಮಯಸ್ಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವವರೆಗೂ ಅವನಿಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ಕೊಡಕೊಡದೆಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು 5-6 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೆಲ್ಸನ್ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಾದರೋ ಮಳೆಯು ನೀರಿನಿಂದಲೇ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಿರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನುಗುಪ್ಪಾಡ್‌ಕು, ತುಂಗಾ ಪಾಚ್‌ಕು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂಬ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯು ಜನರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕಡೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ನಣ್ಣ ನಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಎಸಿ ಮೇಟು ಪ್ಯಾನುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಗೃತ ಜಾಗೃತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಾದೆಯಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನೋ, ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನೋ ನೇಮಿಸಿ ಜನರ

ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರುವುದನ್ನೂ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮದ್ರಾಸ್‌ನು ಅಂಥ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ (ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಯನ್ನು ಅಂಥ ದೇಶ, ಮದ್ರಾಸ್ ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ನಾವೇನಿದ್ದರೂ ಹಳೆಯ Commitment ಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಹೊಸ Commitment ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾಡಕರಿಗೆ ತಾವು ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಹಿಂದಿನದೇ ಅಥವಾ ಇಂದಿನದೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಕಡೆ 25 ಸೈಕಲ್‌ಗಳ ಕರೆಂಟನ್ನು 50 ಸೈಕಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ ನಾರ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಣಗಳು ಎನ್ಟಿಪೀಟಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ನಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಕೇಳಿದರೂ ಜೋಗಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರೆಗೆ 50 ಸೈಕಲ್ ಕರೆಂಟ್ ಲೈನ್‌ನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಎಲ್ಲಾ ನಿರಾಪರ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಟುವಟಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವೆ ಎಂಬುದೇನೋ ಗೊತ್ತು; ಆದರೂ ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್, ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಎಂಜಿನಿಯರು ಮೊದಲಾದವರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬೇಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಕುಳಿತವೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ technical efficiency ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಜೋಗಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ 50 ಸೈಕಲ್‌ಗಳ ಲೈನ್‌ಹಾಕುವುದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿ ದರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ತಾವೇ ಬನ್ನಿ ಮಿಲ್ಲು ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ 4½ ಕಾನಿನಂತೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೀಗೆ ಕಡಿಮೆ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಕಡೆ ಕೈಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೂ, ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಸವಕಳಿ ತೊಂದರೆಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—The House will now rise and meet again at 2 O'clock to-day.

The House adjourned at Forty-five Minutes past Eleven of the Clock and reassembled at Two of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

QUESTIONS AND ANSWERS

Irrigation Projects in Second Five-Year Plan.

Q.—568. Sri C. H. LINGADEVARU (Chiknaikanahalli).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the big and small irrigation projects of the State intended to be included in the Second Five-Year Plan;

(b) the estimated cost of each of them;

(c) whether any such projects of Chiknaikanahalli Taluk are included?

A.—Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—

(a) and (b) Please see statement appended below.

(c) Some minor Irrigation Projects of Chiknaikanahalli Taluk are also being considered for inclusion.

STATEMENT

Sl. No.	Name of the Project	Estimated Cost (Rs. in lakhs)
1	Bhadra Reservoir	1,775'00 *
2	Tunga Anicut	230'00
3	Nugu Reservoir	243'00
4	Ambligola Reservoir	56'00